

druge dne 19. in 20. aprila. — Prva dva tečaja se vršita zaporedoma, da tvorita celoto in je najbolje, da udeleženci ostanejo pri obeh. Primerna sta zlasti za kmetijske sinove in hčere ter kmetijske pomočnike in posle, katere naj v lastnem interesu dajo gospodarji v tečaj. Sadjarski tečaj in vrtnarski tečaj za učitelje sta primerna zlasti za one učitelje, ki predvidevajo letos obiskovati osemtedenski učiteljski kmetijski tečaj. Stanovanje na zavodu je brezplačno, prehrana stane dnevno 10 Din, za učitelje 12 Din. Udeležba naj se prijavi pravočasno po dopisnici.

Občni zbor Gospodarske zadruga v Šmarju pri Jelšah. Dne 24. svečana se je vršil pri nas redni občni zbor Gospodarske zadruga ob jako številni udeležbi članov, ki je pokazal, da se ljudstvo jako zanima za zadrugištvo. Iz poročila in računskega zaključka je razvidno, da je zadruga kljub temu, da je bila zgrajena na ruševinah Kmetijskega in kons. društva, ki je šlo v konkurz, jako lepo napredovala in je obenem ljudstvu jako veliko koristila, ker s svojo trgovino drži cene nazaj, tako da imajo tudi tisti korist od tega, ki v zadrugi ne kupujejo, ker so na ta način tudi trgovci prisiljeni, vzdrževati nizke cene. Za načelnika je bil izvoljen gospod Golčman Jurij, župan okoliške občine. Njegovo ime in sloves jamčita, da bo zadruga v bodoče še bolj napredovala. Ostali odbor je ostal po večini isti. Potrebno pa je, da vse naše ljudstvo spozna koristonost zadruga in jo podpira, ker ta nima namena in je tudi nemogoče, da bi si kdo pri njej napravil osebne dobičke, temveč je njen edini namen, da koristi ljudstvu. Zato, kmetje in delavci, kupujte vse svoje potrebščine v zadrugi in vse svoje pri delke prodajte njej, ker čimbolj se bode promet zvišal, tem nižje cene bo zadruga lahko pri prodaji vzdrževala, oziroma bo za pridelke lahko plačala tem višje cene.

V Šmartnem ob Paki se bo vršil običajni letni živinski in kramarski sejem dne 22. marca, to je na cvetni petek. — Zveze z vlaki na vse strani so zelo ugodne.

*

Naš izvoz in uvoz.

Generalna direkcija carin je izdala poročilo o zunanji trgovini naše države, to je o njenem izvozu in uvozu. Izvoz iz naše države je šel v te-le države ter je znašal v milijonih dinarjev:

	1926	1927	1928
Italija	1960	1590	1680
Avstrija	1609	1449	1153
Nemčija	742	679	779
Češkoslovaška	939	727	580
Madžarska	370	488	567
Grčija	578	620	535
Francija	189	176	246
Švica	296	216	200

Te številke pričujejo, da naša država največ izvažata v Italijo, kamor gre 26% vsega našega izvoza; napram letu 1927 se je v preteklem letu naš izvoz v Italijo dvignil skoro za 100 milijonov dinarjev. Na drugem mestu je Avstrija, vendar je opaziti od leta do leta padanje našega izvoza v sosedno Avstrijo.

Naš izvoz v Nemčijo je preteklo leto nekoliko porastel, kakor tudi v Madžarsko in Francijo. Padel pa je, in to jako znatno je padel naš izvoz v Čehoslovaško,

Uvoz v našo državo pa je prišel iz teh držav ter znašal v milijonih dinarjev:

	1926	1927	1928
Češkoslovaška	1427	1399	1402
Avstrija	1532	1424	1354
Nemčija	918	899	1066
Italija	1054	940	939
Madžarska	354	358	520
Anglija	439	511	446
Zedinjene drž.	309	255	385
Francija	353	318	353

Kar se tiče uvoza v našo državo, stoji sedaj na prvem mestu Čehoslovaška, a prej je bila Avstrija. Narašča tudi uvoz iz Nemčije, Madžarske in iz Zedinjenih držav Severne Amerike. Uvoz iz Italije je nekoliko padel, iz Francije in Anglije pa je skoro na isti višini kakor leta 1926.

*

Dvanajsta ura hmeljarjev!

Mudim se tudi letos že več tednov v Nürnbergu in zasledujem vzroke nepovoljne trgovine. Prav rad bi naše hmeljarje potroštal in želel bi jim boljše bodočnost, osobito ker so bili dohodki zadnjih dveh let prav nezadovoljivi in pičli, pričakovati pa ni, da se razmere v doglednem času izboljšajo, vsaj pa toliko časa ne, dokler ne bodo hmeljarji postali pametnejši.

Z letošnjim letom stopi v Nemčiji v veljavo provenjenčni zakon v zaščito njihovega hmelja, da še več, ti producenti vstrajajo na tem, da se uporablja izključno njihov hmelj in če jim to uspe, bomo še hujše prizadeti z našim hmeljem, tudi se dela na to, da bi se prepovedala tranzitna skladišča, kar bi bila posledica, da bi prišel naš hmelj le še za eksport v poštev, kar bi imelo za posledico, da bodo cene še bolj tlačene in bo sploh otežkočeno vnovčiti naš hmelj.

Da preprečimo to nevarnost vsaj deloma, bo nujno potrebno troje: prvič, pod vsakim pogojem se moramo sprijazniti s plugom in kopačo in pomečimo polovico hmelja vun. Dokler bode nadprodukcija v hmelju, je vsako izboljšanje cen docela izključeno. V prvi vrsti so v to poklicani večji producenti, dalje pa oni, kateri nimajo lastne zemlje, in končno naj plug poseže v ona hmeljišča, katera ne donajajo žlahtnega hmelja, ker v bodoče bo mogoče le kvalitetni hmelj vnovčiti.

Če znižamo produkcijo na polovico, potrebujemo za to polovico manj zemlje, hmeljovk, gnojil in polovico manj produkcijskih stroškov, a naša trgovina bo šla gladko in bomo dosegli najmanjše toliko izkupička, kakor če bi pri delali še ono nepotrebno polovico, katera bi bila le balast.

Nujno potrebno je, da delamo z vso silo na to, da dobimo provenjenčni zakon, da se ne bo izrabljala naš hmelj po dosedanji metodi. Upam, da je ali da bo vsaj prišlo Hmeljarsko društvo do prepričanja, da je obvezno signiranje življenskega pomena za obstoj in dober glas našega hmelja.

Tudi organizacije hmeljskih prodajnih zadrug in podružnic ne bo mogoče več prezirati, če hočemo ostati hmeljarji. Ne vsiljujem svojih modrosti nikomur, vsak naj ravnja kot misli, da je prav. Povdarjam pa že danes, če se ne bomo prilagodili položaju, bode prišlo prej ali slej do poloma. Tudi naši odjemalci se strinjajo s tem, da znižamo našo produkcijo in se celo čudijo, da se ne najde takih činiteljev, da bi hmeljarje pripravili do znižanja produkcije. — Preteklo sezijo smo bili prav občutno varani glede žetve. Veliko se je pisarilo, da je produkcija mnogo manjša in da bomo naš hmelj lahko po dobrih cenah prodali, kar je imelo za posledico, da je marsikateri hmeljar nasedel in ima še danes neprodan hmelj. Da je tako pisarjenje škodljivo, ni potreba še posebej povdarjati. Umestno bi pa bilo, da nosi sleherni članek v časopisju pod pis poročevalca, kakor sem to že svojčas predlagal na občnem zboru Hmelj. društva, kateri predlog pa ni našel od strani vodstva razumevanja. Letošnja produkcija je bila za okroglo 150 tisoč stotov večja kakor v letu 1927 in to je glavna posledica nepovoljne trgovine. Dokler bo nadprodukcija v hmelju, je vsak up na boljše cene povsem izključen, kar naj služi v vednost.

Josip Petrič v Nürnbergu.



Maribor. Na Jožefovo, dne 19. marca, zvečer ob osmih, bo v Unionovi (Götzovi) veliki dvorani velika slavnost naših Orlov in Orlic, takozvana akademija. Vabimo vse naše prijatelje, da gotovo pridejo in naj vsak še povabi svoje znance in prijatelje na to izredno slovesnost. Vabljeni tudi okoličani! — Nekaj novega za Maribor. V cerkvi sv. Alojzija na Glavnem trgu priredi sloviti slovenski jezuit-pridigar č. g. pater Ivan Zore v času od 11. do 16. marca posebne pridige (verske konference) za moške. Te pridige so namenjene gospodom za postni čas. Pridige se vršijo vsak dan ob 8. uri zvečer. Kdor ni dobil vabila za vstop, naj se oglasi v bogoslovju. — Občinski proračun mesta Maribor se bo obravnaval jutri v četrtek pri obč. seji. Proračun poprej ni mogel biti gotov, ker še ni bilo natanko ugotovljeno, koliko bo mestna občina v letu 1929 dala za razne nove zgradbe. Zanimivo je, da sedaj vse bivše stranke sporazumno delujejo v občinskem svetu in v odsekih, le rdeči socialisti še naprej delajo zgago. V tej seji se bo tudi natančneje določilo o zgradbi nove pešpoti od državnega do železniškega mostu na desnem bregu Drave, o katerem smo že v »Slovenskem Gospodarju« pisali. Občina tudi misli popraviti plotove in druge naprave na mestnem pokopališču v Pobrežju. — Novo pokopališče frančiškanske župnije na Pobrežju je sedaj končno veljavno ugodno rešeno. Oblast je priznala frančiškanski fari pravico ustanovitve svojega lastnega pokopališča. Všč. gospod župnik Valerijan se je veliko trudil v tej stvari in je končno vendar le zmagal. — Zvonolivarna Bühl v Melju se je preustrojila v tovarno kovin in litin. Vlivala bo še naprej tudi zvonove. Lastnika sedanjega preurejenega podjetja sta inž. J. Bühl in tovarnar inž. Lenhard. — V studencu našel smrt. Strašne smrti je umrl delavec Ivan Zelenko v Pobrežju. Pri kopanju studenca se je nenadoma sesula prst in zgornji del betona, ko je bil Zelenko približno dva in pol metra globoko v zemlji. Rešitev je bila nemogoča. Debele cementne plasti in blato, ki se je neprestano si-

palo na Zelenka, ga je zadušilo in popolnoma stisnilo. Tovariši so se sicer trudili na vse mogoče načine, da bi rešili nesrečneža, a bilo je vse zamanj. Po dolgem trudu so izvlekli Zelenka mrtvega iz vodnjaka. Ta slučaj naj bo zopet svarilo pri takih delih, naj bodo podjetniki in delavci skrajno pazljivi in previdni.

— S strehe je padel 45letni hlapec Martin Sever, ko je spravljal sneg s strehe na hiši na Aleksandrovi cesti 41. Nenadoma se mu je zavrtelo v glavi, zgubil je ravnotežje in že je bil na tleh. K sreči je padel na sneg ali vendar je bil težko poškodovan. — Mnogo se bo v letošnjem letu zidalo v Mariboru. Poleg zadnjih opisanih novih zgradb, pri katerih bo sodelovala mestna občina, se oglašajo vsak dan še novi načrti za zgradbe. Zidal bo stanovanjsko hišo strojevodja Miha Oman v Radvanjski cesti. Nadalje na Tržaški cesti zakonska Weltzebach Ivan Firinger ter še več drugih. Zidarji in tesarji bodo imeli dovolj dela v Mariboru.

— Zmrznjene ribe v Dravi. V soboto zjutraj so pri dravskem brodu našli v veliki plošči ledu dve veliki zmrznjeni ribi. Najbrž je bila ledena plošča vržena v Dravo pri Fall ali pa iz kakega ribnika. — Mraz je v mariborskih vrtovih poškodoval breskve in marelice. Rodna očesca so mnoga zmrznila in so črna. — »Slovenski Gospodar« je pridobil zadnje tedne v Mariboru med obrtniki, delavci in drugimi mnogo novih naročnikov. Še sedaj se vsak dan javljajo novi. To je lepo znamenje! Priporočamo prijateljem, da pridobivajo nove naročnike še posebno med onimi, ki si ne morejo naročiti »Slovenca«. Naročnina za »Gospodarja« znaša četrtletno samo 9 Din. Plača se naročnina v Čirilovi tiskarni.

Razvanje. Bridka smrt je ugrabila v četrtek, dne 28. februarja, sedemletno hčerko Ivano Čelofiga. — Tukajšnje gasilno društvo je v pripravi v nedeljo dne 9. t. m. gledališko predstavo »Babilona«.

Tinje. Malokedaj se oglasimo mi s tega zamenjarjenega tinskega Pohorja. A sedaj pa se venar moramo. Ker smo dobili celo »radio«, a bogve kaka reč to tudi ni, ker niso vsi zadovoljni z njim. Sedaj bo menda tudi čas, da bi sneg skopnel. Kakor se vidi, še ne bo kar tako šlo s njim, ker ga je še zelo veliko. V zametih še posebno. Bralno društvo se je že začelo gibati. Ljubi »Slovenski Gospodar«, ko bi ti prišel vsak dan, pa bi še bilo premalo!

Jarenina. K večnemu počitku je bil spremenjen 79 let stari Ivan Ploč iz Poličke vasi. Bil je pošten, veren mož in dober oče. Dvajset let je bil železniški delavec. Naj v miru počiva!

Sv. Trojica v Slov. gar. Tužno so zopet doneli zvonovi in oznanjali po vsej župniji žalostno vest da je mirno v Gospodu preminul naš dober gospodar, oče, ded in pračed Jakob Ferlan. Dosel je častljivo starost 85 let. Bil je skoro 40 zadnjega še vedno čil in zdrav in skozi vse svoje življenje veren katoličan, poleg tega skoro dolga leta naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Njegovo splošno priljubljenost pri svojih sožupljanih je pokazal njegov pogreb, ko se je kljub slabim in zasneženim potem razvil krasen sprevod, kakoršnjega še dolgo nismo videli. Blagega pokojnika ohranimo v dobrem spominu, njemu pa naj bo zemlja lahka!

Sv. Jurij v Prekmurju. Tukaj imamo novo župno cerkev. Še lepša bo, ko dobimo novi oltar in prižnico. Blagoslavljali jo bomo v maju t. l. Marijino družbo tudi imamo, ki pa bolj po malem napreduje. Zima je tukaj še ponehala. Največji mraz je bil — 33 stopinj C. Zal je zmrznil neki starejši človek, ki se zdaj bori v bolnici s smrtjo. So mu mogli noge in prste na rokah odrezati.

Središče ob Dravi. Pri nas je bilo letos poročenih 14 parov. Od kraja so rekli, da bo čuda veliko porok, pa ni bilo take sile. Za Obrež smo je pač malo bal, da nam tam vse uide v zakonski jarem, pa so si nekateri še premislili in odložili. Tudi pri porokah ni bilo brez nezdode. Sicer nismo praznoverni, res pa je, da so imeli svatje, ki jih je doletela številka 13, veliko smoto. Zenin gospod M. Masten je tik pred poroko

nevarno zbolel. Mesto da bi peljal nevesto pred oltar, pa so morali njega prepeljati v bolnico v Ormož. Povabljeni pa so imeli potem gostijo brez ženina. Kaj hočete! Vse je bilo pripravljeno, pitane živali ne samo zaklane, ampak tudi že pečene, je bilo treba pač pospraviti. Nevesta M. Kočevar, vzorna družbenka Marijina, je junaksko prenesla to težko preizkušnjo. Hvala Bogu se je zdravje ženinu v par tednih izboljšalo in se je že izvršila poroka. Ženin gospod Volaj M. nam je odpeljal nevesto, vrlo cerkveno pevko in družbenko Marijino Rozino Štamberger v sosednjo župnijo. Tudi ni šlo gladko. Ko sta bila že oklicana, pa je prišel na ženina poziv k orožnim vajam in poroka se je morala preložiti v postni čas. Smilili so se nam letos ženini, ki so trepetali od mraza, še bolj pa neveste. Vsa čast jim, da so kljub hudemu mrazu prihajali v cerkev. Nekateri dni skoro ni bilo drugega v cerkvi ko ženini in neveste. Ker jim ni bila s cvetjem in rožami posuta pot v zakon, pa jim želimo tembolj, da jih zanaprej spramija zadovoljnost in blagoslov božji v srečnem družinskem življenju. Svetujemo in priporočamo pa vsem mladim gospodarjem in gospodinjam, da povabijo v svojo hišo, kjer ga še ni, dobrega starega prijatelja in svetovalca »Slov. Gospodarja«! Ta vam bo marsikaj koristnega, pa tudi zanimivega povedal vsak teden. Tudi naj vsi preskrbijo za svoje hiše dobrih knjig. Naj ne bo družine v celi župniji brez Mohorjevihih knjig! Število naročnikov je letos lepo naraslo, a je še premajhno za razmeroma veliko župnijo. Objavili bomo, za koliko smo napredovali.

Cezanjec pri Ljutomeru. V Noršincih je 2. marca t. l. umrla gospa Marija Vaupotič, posestnica in gostilničarka. V svoji poslednji volji se je spomnila tudi raznih družtev; tako je našemu gasilnemu društvu naklonila 500 Din. Zahvaljujemo se gospodu Marku Vaupotiču, da je poslednjo voljo svoje soproge tako vestno izpolnil, blago dobrotnico našega društva pa bomo ohranili v hvaležnem spominu!

Dobrova pri Ormožu. Tukaj je v nedeljo, 24. svečana nagloma umrl posestnik Franc Kristanič. Dobil je ozeblino, si s tem zastrupil kri in posledica je bila nagla smrt. Kot se vidi, se je letošnjo zimo smrt spravila posebno na stare ljudi in jim kliče, da naj se pripravijo za potovanje!

Sv. Urban pri Ptuj. V soboto, dne 2. marca, smo izročili materi zemlji telesne ostanke pokojnega Janeza Čeh, bivšega veleposestnika iz Destencev. Umrl je v visoki starosti 79 let. Če o kom, se je o njem lahko reklo, da je bil mož stare, kremenite krščanske in slovenske korenine. Zato so se tudi radi v njegovi hiši zbirali gospodje duhovniki in je vsakemu ostal še po njegovem odhodu od tukaj v blagem spominu. V svoji večletni težki boleznii je zmiraj bil oni dobrodušni in globoko veren mož. Niso se slišale pritožbe iz njegovih ust in je dal tudi v boleznii posvetiti celo hišo presv. Srcu Jezusovemu. Kot bivši predvojni čez 25letni župan občine Destenci ni nikdar klonil glave pred ptujskimi nemškimi, oziroma nemškutarskimi uradniki. Bil je v predvojnem času eden tistih redkih župnov, ki so se zavedali slovenskega jezika in tudi pri oblastih pokazali svojo narodnost. Zato, ker je bil mož, katerih slovenski narod potrebuje in ob smrti pogreša, smo se kljub hudi zimi zbrali od blizu in daleč, da mu izkažemo zadnjo čast na pokopališču, kjer smo se vsi z bridkostjo ločili od njega. Zatorej, dragi Janžek, bodi Ti zemlja lahka in naj Ti ostane med nami na Tebe blag spomin!

Sv. Marko niže Ptuja. Dne 25. februarja je po dolgi in mučni boleznii, prevedena s sv. zakramenti za umirajočce, umrla tukajšnja posestnica in gostilničarka gospa Marija Rožmarin, rojena Čeh, v najlepši dobi svojega življenja, stara šele 28 let. Za njo žaluje njen sprog, mati, stari oče in drugi sorodniki ter mnogoštevilni župljani, ki so že pri pogrebu pokazali, da so jo radi imeli, saj je bila nam pram bližnjemu dobra, skrbna in priljubljena

gospodinja. Naj v preranem grobu v miru počiva!

Prerad-Polenšak. Morda kdo poreče, kje pa še je ta kraj, da mi je neznan? To je nekak mejnik med polensko in marjetsko faro ter je menda najvišja točka naše župnije in ima krasen razgled daleč na okoli. Med vinskimi kletmi je tudi več lepo zidanih hišic, med katerimi je tudi bil dosedanji dom naše pridne, vrle in od vseh čislane mladenke, katera se je letos odločila v zakonski stan in nam je mahnila preko farne meje v marjetsko župnijo. S svojimi tihimi, mirnimi, poštenimi in vzornimi življenjem in s svojo postrežljivostjo si je pridobila prijateljstvo vsakega. Pogrešali jo bodo pač najbolj vsi sosedni otroci, katerim je bila kakor prava mati. Imela je posebno rahločutno in dobrohotno srce do otrok. Tebi, mlada, pridna nevesta, želimo prav mnogo srečnih, veselih, zadovoljnih in krepostnih dni!

Čadram. Grob se za grobom vrsti . . . Skoro neprenehoma poje zadnje čase naš mrtvaški zvon. Umirajo predvsem stari očetje in matere, ki jih je letošnji mraz zadel preveč živo. Med važnejšimi bi morali omeniti uglednega starega očeta Franca Golčerja iz Malahorne, ki je bil eden izmed ustanoviteljev naše posojilnice. Bil je pristna kmečka korenina, izrazil narodnjak v časih narodnih bojev in zelo skrben gospodar. — Zadnji teden pa smo popremili na poslednji poti daleč preko mej konjiškega okraja znano in spoštovano gospo Franciško Kunej. Blagopokojna je nad 30 let s krepko roko sama vodila obširno veleposestvo in priljubljeno restavracijo v Oplotnici. Za njo so žalovali v prvi vrsti poleg sorodnikov reveži in siromaki, katerim je ona bila prava mati. Bila je to žena dela, globoke vere in izredno dobrega srca. Njeno pošteno delo ji je prineslo ugled, ki ga je uživala daleč naokoli. Njena globoka vera ji je bila velika opora v mnogih, težkih preizkušnjah življenja, posebno v zadnji težki boleznii. Njena dobrosrčnost pa ji je naklonila mnogo prijateljev in trajen spomin. Žalovala bodo za njo posebno razna društva, pred vsem gasilno društvo in Orel. Vkljub izredno slabemu zimskemu vremenu je bila njena zadnja pot nad vse častna. Mnogo odličnih osebnosti jo je zadnjič počastilo, šolska mladina z učiteljstvom je hotela pokazati svojo hvaležnost do rajne, Orli s svojim praporom in gasilno društvo s svojimi plamenicami pa so dvignili pestrost sprevoda. Ob odprtem grobu se je od rajne poslovil z vzvišenimi, ganljivimi besedami domači gospod župnik Franc Hohnjec. Malokatero oko je ostalo suho, ko smo se poslavljali od rajne, in odhajali smo iz pokopališča z zavestjo, da ne morem pokojne za dogledno dobo v Oplotnici nadomestiti nihče. Božji mir plemeniti duši!

Prihova. Smrtna kosa je zopet enkrat po dolgem prizanašanju pobrala vzornega fanta, enega izmed naših najboljših fantov Jakoba Siter, ki je dne 3. marca ob desetih izdihnil svojo blago dušo, previden s sv. zakramenti. Bolehal je že dalje časa na jetiki, kateri je podlegel, akoravno bi še bil lahko živel več let, kajti star je bil komaj 27 let. V najlepši dobi svojega mladeniškega življenja je zapustil svoje domače, posebno priletne starše, katerim je bil najboljša opora na obsežnem posestvu. Njegovo občjo priljubljenost je pokazal od obilne množice obiskanih pogreb, ki se je vršil dne 5. marca t. l. Ostanli Ti, preblagi Jakob, hvaležen spomin, preostalim bratom in sestram ter žalujočim staršem pa naše sožalje!

Sv. Peter v Savinjski dolini. Izredno veliko veselje sta pripravila šentpeterskemu prebivalstvu preč gospoda ljubljanskega jezuita Florijana Ramšaka in Ivan Demšar s svojim osemdnevnim bivanjem v naši sredini. Mrzla je bila zima, a verniki so trumoma prihajali poslušati govore, ki so razsvetljevali duha in greti srca. Lepo urejene skupine posameznih stanov so prepevale mogočno in navdušeno ob prejemanju angelske hrane. Šempetrani so dejansko priznali, da so za nje misijonske ure res zlate in srečne ure. Gospodoma misijonarjema prav

iskreni: Bog plačaj! — Zadnjo soboto je odšla k svojemu Bogu Ana Divjak, stara 81 let. Iz imovite in darežljive hiše doma, je bila od prve mladosti čisti cvet vernih, narodnih deklet. Nebeško veselje njeni duši! — Gospod graščak noviklosterski Onton Pollak je podaril revnim v št. Petru težek voz premoga. Za plemeniti dar dal mu Bog srečo in zdravje!

Šmartno ob Paki. Razni časopisi, tudi naš »Slovenski Gospodar«, so poročali o odlikovanju zaslužnih slovenskih zadrugarjev, in med temi tudi našega odličnega gospoda župana, voditelja posojilnice in kmetijska zadruge M. Steblovnika. Ministrstvo jim je odkazalo zlate medalje, a spoštovanje in ljubezen, ki napolnuje srca hvaležnih občanarjev, je tudi odlikovanje, ki pač presega vsako drugo. Ljublj. »Narodni Gospodar« čestita vsem odlikovanim pa tudi mi iz naše občine našemu Martinu prav iskreno, naj nam ga Bog ohrani mnogo let v blagor občine in zadrugištva. — Imamo kako leto sem novo žensko organizacijo »Kolo jugoslovanskih sester«, ki je navadno bolj mestna in tržka rastlina, pa tudi pri nas v kmečkem in krščanskem ozračju dobro uspeva. Ljubezen do domovine in do bližnjega je njih geslo, ki ga skušajo praktično izvajati. To društvo je vprizorilo lep materinski dan, ohranjuje in lepša naš spomenik za padle vojaške ter je v velikem obsegu obdarovalo revne otroke v božičnem času. Predseduje mu gospa Koroščeva.

Št. Janž pri Veienju. Strupeno mrzla zima s svojo smrtonosno roko je kosila letos med nami prav pogosto. Imeli smo že sedem pogrebov. Zlasti si je izbirala svoje žrtve iz vrst starejših oseb, dve celo nenadoma. Zlasti naj omenimo Antona Zajca, ki je bil pri župnijski cerkvi navdušen zvonar, ki se še v dolgotrajni boleznini ni mogel ločiti od priljubljenega trijančenja. Bodi mu zemlja lahka! Dne 5. marca pa smo pokopali povsod priljubljenega Jožefa Lesjak, po domače Vrčana, v Prelski. Otroci kakor sosede so ga ljubili, to je pokazal pogreb. Poprej hiša petja in veselja je postala hiša velike žalosti. Pevski zbor je ob hiši in grobu zapel primerni žalostinki. Rajnemu naj sveti večna luč, hudo prizadeto družino pa tolaži ljubi Bog!

Št. Janž na Vinski gorl. Pri nas letošnjo zimo zelo bolehalo ljudje, posebno stari. Tudi umrlo jih je že pet v tem kratkem času. — Katoliško prosvetno društvo se vkljub hudi zimi pridno giblje. Kakor se sliši, nas misli dramatični odsek na spomlad presenetiti kar z dvema igrama in sicer »Krivoprisežnik« in »Dr. Štipko. Tudi Marijine družbenke nočejo zaostati in pripravljajo »Lurško pastarico«. Pevski odsek se tudi pridno vadi v petju in misli nastopiti z

novimi pesmami. In še celo godbeni odsek noče zaostati in nam hoče pri prihodnjih prireditvah pokazati nekaj novega. No, bomo videli, kateri bodo najboljši! Želeli bi tudi, da nam odbor preskrbi še kako predavanje o sadjarstvu za fante in za dekleta, o vrtnarstvu, kar bi bilo zelo potrebno, in da bi se tudi knjižnica izpopolnila, katera je še celo pomanjkljiva. Kaj pa z gospodinjstvom tečajem, katerega smo se že toliko veselili, menda ni zamrznili? Bi bilo škoda! Tistim fantom in dekletam, ki pa še niso v našem društvu organizirani, bi pa zaklical: Le vsi v društvu, ker le v združenju je naša moč! Tam imate tudi poštene zabave in veselja zadosti in tudi dela, da boste tudi vi pokazali svoje zmožnosti, katerih imate dosti in da boste še tudi vi nam priskrbeli večkrat kako razvedrilo.

Gornja Ponikva. Pretekli teden smo položili k tihemu počitku blago mamico Marijo Vasle, mater gospoda Bolteka Vasle, živinozdravnika na Polzeli. Blagopokojnica je bila sestra že pred par leti umrlega profesorja v Mariboru g. Ivan Košan. Kako je bila rajna mamica vohče priljubljena, je pokazal njen pogreb, na katerega so prišli sorodniki in znanci nič manj kot iz desetih župnij.

Vojnik. Bleda smrt ima v vojniški župniji letošnje leto obilno žetev, kajti pokosila je do dne 3. t. m. skupno 42 oseb, med temi jih je 30 iz župnije in 12 iz hiralnice. V celem letu 1928 jih je pa bilo vseh 110, med temi iz hiralnice 48 oseb.

Teharja. Župansko odda devetletnega fantka in desetletno deklico, katera sta brez starišev; zdrava in telesno dobro razvita, v daljno vzgojo. Kdor ju vzame, naj se zgleda v občinskem uradu v Teharjih!

Sv. Jurij ob južni žel. Že več let se govori o elektrifikaciji v našem trgu, katero bi naj izvedla naša trška občina. Mnogi so že mislili, da je stvar za vedno zaspala. Kljub vsemu naprotovanju nekaterih hujskačev in najetih privržencev je stvar vendar toliko napredovala, da je od vseh nadrejenih oblasti že dovoljeno in tudi vse pogodbe sklenjene. Tako upamo, da bodo tekom spomladi vsa dela dovršena in bomo začetkom poletja lahko uporabljali že električno luč!

Sv. Jurij ob južni žel. Kruta smrt je začela v zadnjem času bolj gospodariti. Zahtevala je zaporedoma troje žrtev. V četrtek, dne 28. svečana, je bridko jokala na pogrebu svoje 7letne hčerke vdova gospa Marija Zupanc iz Hruševca. Pred tremi leti ji je umrl že mož, tako da ima sedaj samo še eno hčerko. — Na večer dne 4. marca so se zopet žalostno oglasili zvonovi in nam naznanili, da je za vedno zatislil

oči Lovrenc Gajšek, posestnik iz Vrbna. Bil je zgleden krščanski mož in dober oče svojih 8 nepreskrbljenih otrok. Njegovi sinovi so zvesti člani orlovske organizacije, ki mu je skazala tudi zadnjo čast s tem, da so njeni člani ponešli njegove pozemeljske ostanke na pokopališče. Svetila jim večna luč, vsem preostalim pa naše sožalje!

Ponikva ob južni žel. V naši župniji, ki šteje 2000 duš, je prava kriza v gibanju prebivalstva. Poročeni so v novem letu samo 4 pari, rojenih je 6, umrlih pa 17. Tudi znamenje časa! Ako gre tako naprej, izumrjemo. — Dne 7. t. m. smo pokopali zvestega prijatelja »Slovenskega Gospodarja« Jožefa Šibal, po domače Slatinskega Jožeka. Bil je svoj čas občinski odbornik, soustanovitelj in odbornik hranilnice, odbornik kmetijske podružnice, ključar farne cerkve, trden katoliški značaj in poštenjak skozinsko! Pred osmimi leti je obhajal zlato poroko. Na zadnji poti so ga spoštljivo spremljali številni občani. Naj v miru počiva!

Selnica ob Dravi. Dne 8. t. m. smo položili k večnemu počitku velespoštovanega, od vseh priljubljenega, miroljubnega g. Alojzija Lovrenčič, gostilničarja na Slemenu. Njegova gostilna je bila zmiraj na dobrem glasu. V njegovi gostilni se ni smelo nesramno govoriti, pa tudi ne pretevatati. Naj bo on za vzgled vsem gostilničarjem. Bil je tudi nekaj let župan. V 67. letu je umrl po kratki in mučni boleznini, previden s sv. zakramenti.

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela naslednje podpore: župni urad v Gornji Radgoni 125 Din; hranilnica in posojilnica v Gornji Radgoni 200 Din; gostje na gostiji Zadravec-Ajlec pri Kapeli 100 Din; Josip Pirnat, profesor, 10 Din; Marko Skofič, kaplan pri Kapeli, 110 Din; dr. V. Rapotec, odvetnik, 100 Din; hranilnica in posojilnica v Slivnici 250 Din; Franc Spindler, župnik pri Sv. Lovrencu, 25 Din; svatje na gostiji Draškovič-Salamun pri Sv. Lovrencu 80 Din; Ivan Jurko, župnik v Starem trgu, 280 Din; Gasparin Filip, profesor 100 Din; Josip Janžekovič, dekan pri Sv. Lenartu, 100 Din; Anton Korošec, vladni svetnik, 100 Din; dr. Ivan Rudolf, odvetnik v Konjicah, 20 Din; Ognjeslav Škamlec, župnik pri Sv. An dražu, 20 Din; podružnica Ljubljanske kreditne banke 200 Din; Anton Podvinski, dekan v Zavrču, 100 Din; mons. Ivan Vreže, profesor, 100 Din; Ivan Mravljak, profesor, 50 Din; podružnica Prve hrvatske štedionice 200 Din; Vincencijeva konferenca Matere Milosti 100 Din; dr. Lenart Boezio, odvetnik v Gornji Radgoni, 100 Din. Vsem darovalcem najlepša hvala!

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»In če dovolite,« je trmasto godrnjal komisar Dalje, »bom sam nadaljeval preiskavo o zadnjih dogodkih. Tisto človeče ne bo nikdar prišlo stvari do dna —«

»Ampak — minister piše, da se ne smemo mešavati! Le pomagati mu smemo in ga podpirati —!«

»Kaj še! Podpirali ga bomo, če bo pomoči potreboval. Medtem pa ne bom pustil, da bi mi tisti šepavi zlikovec s svojo leseno nogo ušel skozi prste samo zato, da ustrezem sivkastemu vtikljivcu, ki si domišlja, da mi bo zapovedoval v mojem lastnem okraju.«

Gospod prokurator je dvignil glavo, zanimanje mu je bilo brati na obrazu.

»Ste našli kako sled?« je vprašal.

»Še več!« Vem, kdo je umoril Maxenca.«

»Ah —! Dobili ste morilca —? Izvrstno, moj Dobri Lefèvre!« je vzkliknil prokurator, pa vsekakor ne preveč navdušen.

»Nisem ga še dobil. Pa kak je bil, to vem.

Malo še potrpiamo, pa ga bom imel v pesti. Seve, če se tisti nebodigatreba ne bo vtaknil vmes!«

»Kdo pa je morilec?«

»Kdo drugi, ko eden iz tiste roparske tolpe!«

»Mislite —?«

»Prav gotovo! Včeraj sem ves dan skrbno izpraševal priče, same ljudi, ki so morali tisto jutro po cesti med Lonraiem in Alençonom, — delavce in druge, ki hodijo po svojih opravkih v mesto ali ven na deželo. Dobro! Po dolgem popraševanju sem končno dognal, da se je umor zgodil med peto in polšesto uro zjutraj. Strela sicer nihče ni čul. Pa ljudje, ki so bili na poti pred peto uro, niso videli nič sumljivega, tista dva delavca, ki sta prva našla truplo ob cesti, tista pa pravita, da je prav tedaj udarilo v notredamskem zvoniku polšest.«

»Dobro! In —?«

»In nič manj ko tri priče pripovedujejo, da so videle nekega človeka, raztrgano obleko je nosil, gole noge so mu tičale v coklah in čudno oblikovano gornjo ustnico je imel, prav kakor zajčji gobec. Malo pred peto uro zjutraj se je potikal po cesti, prav blizu kraja, kjer se je zgodil umor. Izognili so se mu, balo so se ga, da ni morilca eden izmed tiste tolpe.«

Getzemani in Golgota,

premišljevanje za post. Molitvenik stane vezan 30 Din. — Naročite si ga takoj v

TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.